

Oecumenische viering – Aswoensdag, 5 maart 2025 - Revd. Wim Kuiper
Lezingen: Amos 5:6-15, 2Korintiërs 5:20-6:10 en Matteüs 6:1-6, 16-21

‘Zoek de Heer en leef.’ (Amos 5.6) ‘Waar je schat is daar zal ook je hart zijn.’ (Matt 6.21)
Tussen deze twee zinnen zijn de drie Bijbellezingen die we zojuist hebben gehoord als het ware opgehangen. Krachtige zinnen, waar je zeker een uitroep teken achter kunt denken. Ze vormen, om een ander beeld te gebruiken, de boekensteunen aan de linker en aan de rechterkant van de vele wijze woorden uit drie heel verschillende Bijbelboeken ertussenin. Wat mij betreft hangen we ons er de komende minuten even aan op. Laten we ze langzaam op ons inwerken. Staan we er een tijdje rustig bij stil, om te bezien hoe ze resoneren met waar wij nu zelf staan op deze avond van inkeer, op deze Aswoensdag, markering van het begin van de veertigdagentijd.

‘Zoek de Heer en leef.’ Waar zijn wij naar op zoek in ons dagelijks leven? Wat heeft ons in het bijzonder bezig gehouden in de eerste twee maanden van dit kalenderjaar die nu alweer achter ons liggen? In de afgelopen weken en dagen? Zulke vragen zijn goed om te stellen. Om van tijd tot tijd een beetje afstand te nemen van alles en te reflecteren op wat ons ten diepste beweegt en motiveert. Wat drijft ons als we opstaan? Met welke gedachten gaan we aan het eind van de dag naar bed? Waarmee voeden we onze ziel gedurende de dag? We kunnen de Heer zoeken op veel manieren, zeker ook in ons alledaagse doen. In onze ontmoetingen met anderen bijvoorbeeld; Christus ontdekken in het gezicht van de ander. Proberen te kijken naar de mensen om ons heen, naar wat er in de wereld gebeurt, door de ogen van Jezus. Open staan voor tekenen van het goede leven en erop uit zijn om daar zelf aan bij te dragen. Het goede leven voor ons zelf, voor de mensen om ons heen, voor de wereld, Gods schepping.

De komende veertigdagentijd is een uitnodiging om opnieuw op zoek te gaan naar hoe we misschien ook de dingen een beetje anders kunnen doen. Bepaalde gewoonten een tijdje achterwege laten bijvoorbeeld. Andere zaken meer naar voren halen. Het leven eens even op een andere manier beoefenen. Wat meer tijd nemen voor reflectie en contemplatie. Ruimte houden en nemen voor vraagtekens, voor openheid, voor verrassende manieren waarop de Heer zich kan laten vinden. Het blijven zoeken geeft leven. ‘Zoek de Heer en leef!’

‘Waar je schat is daar zal ook je hart zijn.’ Ons hart is de kern van wie wij zijn, ons wezen, onze ziel. Het is in de taal van de Bijbel de plek waar ons denken en voelen bij elkaar komen en het omvat dus ook ons verstand. De plek die sturing geeft aan onze verlangens, ons spreken en ons doen. Al dat waarmee we onszelf uitdrukken op onze onmiskenbare eigen manier ten opzichte van de ander, ten opzichte van de wereld. We denken misschien dat we dat allemaal volledig zelf in de hand hebben. Maar onze vrijheid is op veel manieren beperkt. We worden beïnvloed door de omstandigheden, door hoe we ons hart voeden, door de vele opinies van anderen. We zijn onderhevig aan veel goede, maar ook minder goede, kwade beïnvloeding. Jezus nodigt ons uit om onze eigen keuze te maken. Hij biedt zichzelf aan om richting te bepalen, door zijn woorden en door zijn wijze van leven als voorbeeld. Hij wil bezit nemen van ons hart, het vullen met zijn liefde die hij beschikbaar blijft stellen voor ons. Ook

vanavond in de gedaante van brood en wijn; zijn lichaam en zijn bloed. Aswoensdag, veertigdagentijd; tijd om de schat ons gegeven in Christus meer en meer liefdevol te omarmen en te laten samenvloeien met onze kern, ons hart. 'Waar je schat is daar zal ook je hart zijn.'